

Het vrolyk gezelschap op Amstels zangburg. Deel 2

bron

Het vrolyk gezelschap op Amstels zangburg. Deel 2. Bernardus Schuurman, Amsterdam 1780

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_vro018vrol01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Bladwyzer.**A.**

Als twee gelieven eens van Zin. 54

B.

Bepaal o Broeder thans Uw smerte. 4

Bepaal myn minne smert, beweeg myn Herderin. 12

Bruigom zoo gy wilt beloven. 78

Bereidt u te zaam. 74

C.

Cupido van Bachus laast beschonken. 49

D.

Duld my dat ik uw kussen. 15

Daal voorspoed, en kom ter Feest. 32

Die ik verhoor, wil ik beminnen. 47

De Minne-God die nimmer tyd. 59

E.

Een ondankbare wrede Maagd. 19

Een Poezel aardig Meisje. 34

G.

Geen onweervlagen.	70
Gy eed'le Jonge Geeste.	76

H.

Hoe juigt van blydschap Bachus Schaar.	10
Het allerblanksten Hemelligt.	23
Hoe trots, hoe trots is Klorimeen!	38
Hoe schuwt dan elk zyn zuivre Min!	39
Hoe is de Schilderkunst bedrogen.	53
Hy volgt wie wil de Liefde na.	55
Hymen kom dees trouw versieren.	57

I.

Juig, Liefjes juig, vermaak Elkaar.	6
Ik min de min en haar Gespelen.	16
In 't Lommer van dees Elzen.	20
Ik min ondankbare Oogen,	22
Ik drink terwyl gy kust uw Filis Drooge Lipjes.	46
Ik min het eenzaam leven zoet.	69
Ik schat de Min ver boven.	73

K.

Kom Damon kom.	8
----------------	---

L.

Laat ons myn Vriend! myn Uitverkoren!	3
Laat ons Dames, laat ons Heren.	48
Laat ons nu met Bruilofts klanken.	72

N.

Nu een Glas geleege in 't Rond.	33
Nu althans met Zegenwenschen.	67

O.

O Doris dank de Liefde.	4
O Klorimeen! bevallig Blondje.	5
O Zon! verdryf de nare Nagt.	7
O Zoelen Wind.	30
O Echt Zon! doelwit van de Min.	31
O Echt Verbond vol zuivre reden.	71

R.

Ren snel o Zon, soo daal de nagt.	26
-----------------------------------	----

S.

Schrey oogjes schry, besproei al 't Land.	43
---	----

T.

Toef, Filis! toef, myn Lief! myn Levens 41
ligt!

V.

Veel Heil en Zegen. 58
Verliefde Mopsus was aan 't zingen. 66

W.

Wilt ge ô Doris my begeven. 1
Wat is U Zieltje, o Doris! wel te vreen. 2
Wie zie ik met haar Schaapjes komen! 12
Wilt my soo verrukkend Kussen. 25
Wilt dit Heilryk paar vermaken. 32
Welk een soet, &c. 33
Waar gaat gy heen myn Zielsvoogdesse. 35

Z.

Zwyg Pluimgediert, zwygt dartle 28
Zuidewind.
Zie, ei zie de Bruïgom kussen. 65
Ziet daar hebje nu Christynje. 79

De Amsterdamsche zangburg.

Gezangen.

Wys: *Wilt ô Windjes.*

Wilt ge ô Doris my begeeven!
Boeyt U blonde Klorimeen?
Kiest gy 't zoet van 't Echte Leven?
Is de min dan nooyt te vreen?
Moet zy al myn lievelingen,
Kussend uit myn handen wringen,

En ontrooven myn gezicht?
 Goôn! sluit d'oogen;
 Keert 't vermoogen,
 Van het Dartel Minnewigt.

Juno.

Wys: *O stille Nagt.*

1.

WAt is u Zieltje, ô Doris! wel te vreen,
 Myn invloed heeft ontroerd het hert van Clorimeen!
 De vryheyd haar ontroofd door myn vermoogen:
 Ja U doen kwynen door de gloed van haar schoone oogen.

2.

Vertoeff nog maar een poos, ô Jeugdig Paar!
 Ik voer u dartelend voor myn geweid Altaar,
 Daar Clorimeen van enkle Min zal bloozen,
 En Doris haar omhelst, op eenen Bed van Roozen.

Bruidegom.

Godin! die myn gemoed „ van Min doet blaken,
 Ik kwyn van Minnegloed „ Om Clorimeen!
 Myn Bruid! myn ziertje Lief! „ doet my steeds haken,
 Na 't blinkend Leliwit, „ En 't Bloozend Rood,
 Waar voerd ge ô Egt Godin, „ myn Ziertje heen;
 Streel my ô Engel lief! „ In uwen Schoot.

Bruid.**Wys: *Na het Feest van Flora.***

LAat ons myn Vriend! Myn uitverkooren!
 O Doris! die myn Vryheyd Roofd,
 Elkaar ons liefde steeds doen hooren;
 Dat tweedragt nooyt die gloed verdoofd.
 Gy hebt myn Hart en ik het uwe:
 ô Juno! hecht hun vast aan één,
 Verzoek de voorspoed by het huwe
 Van Doris! en van Klorimeen.

Filis.**1.**

BEpaal ô Broeder thans uw smerte;
 Gy overwind uw Klorimeen!
 De Min Godin schenkt u haar herte,
 En vreugd: voor twyffelmoedigheen.

2.

Uw Bruid, uw wellust: ja uw Leven!
 Zal u voor Junoos Echt-Altair,
 Haar hart en hand ten Huwelyk geven,
 En redden uw van mingebaar.

3.

Smaak lang het zoet van 't Egtvergaaren,
 De Godheid voer uw over Zee!
 'K loof zonder vrees de Pekelbaaren;
 En Leef in ongestoorde vreë.

Damon.**Wys: *Ach Filis zegt de Reden.***

O Doris dank de Liefde,
 Uw Bruidje die u grievefde,
 Kwynd ook van enk'le min.
 Staak Doris uw geweên,
 Uw blonde Clorimeen

Die moet 'er aan gelooven;
 Zy zal uw vlammen dooven,
 Vereend van Ziel en Zin.

[O Klorimeen! bevallig Blondje]

Wys: *Myn Man zit enz.*

1.

O Klorimeen! bevallig Blondje,
 Uw Doris, door uw schoon geraakt,
 Kust uw bevallig Rozemondje,
 Daar hy van minne vlammen blaakt.
 Hoe zal hy Venus Feestdag vieren!
 Faladeri...

2.

Beschouw ô Vrienden, Bruigoms oogen,
 En Bruidjes vriendelyk gelag.
 Goôn! hoe zal Doris, opgetoogen,
 Al Kusjes steelen Nagt en Dag.
 Hoe zal hy met haar Roosje Swieren.
 Faladeri.....

Nephtuin.**Wys: *Tranquille Coeur.***

JUyg, Liefjes Juyg, vermaak elkaar,
 Streel met Gesang elks hart en ooren;
 En laat voor Junoos Egt Altaar!
 Uw beyder vergenoegen hooren:
 Blaakt beide in suivre min, en smaakt het liefde zoet,
 In vollen overvloed.

2.

Ik sal u over 't ruim der Zee,
 Met Kloris! vol van blydschap voeren.
 Geen Storm' orkaan, of angstig weê,
 Sal om de Liefde u niet ontroeren.
 Eén voor de wind, sal steeds de Zeilen spannen doen,
 Uw suivre min ten zoen.

Zang.**Wys: *O Dierbre Vryheid, eedle Maagd.***

ô ZOn! verdryff den naaren Nagt,
 Om myn verliefde sinnen;
 Want lieve Fillis! die ik wagt;
 En Eeuwig hoop te minnen, ://:
 Zal myn vereeren met het zoet,
 Van wederliefde in overvloed,
 Tot blydschap in myn leven. *bis.*
 ô Zon! verdryff den naaren nagt;
 Want Lieve Fillis die ik wagt,
 Zal my het Jawoord geven. ://:

Laat dog geen Regenvlaag of wind,
 Myn Fillis doen vertragen:
 Op dat myn Ziel, geen oorzaak vind,
 Van weer op Nieuws te klagen ://:
 Rys vrolyk met U Edlen glans,
 Tot aan den hoogen Hemel Trans!
 Dan zal ik vrolyk leven. *bis.*
 ô Zon verdryff met spoed de nagt,
 Want Dartle Fillis die ik wagt,
 Zal my dan 't Jawoord geven. ://:

Zang aan Damon.

Wys: *Ach Fillis Lief.*

1.

KOm Damon kom,
 Myn Bruidegom!
 Kom by my in dees streeken.
 Weest wel gemoed,
 Ik weet uw gloed,
 Myn Straffheid is geweeken.

2.

Laat Rosalyn,
 Uw Minnepyn,
 Verzagten met veel kusjes:
 Smaak wel te vreên,
 De Zaligheên!
 Der Dart'le Minnelusjes.

3.

Geen nyd sal meer,
 Gelyk wel-eer,
 Ons Brouwen wreede smarten;
 Maar zuivre min,
 Een Ziel, een Zin,
 Vereenen onse harten.

4.

Kom Damon kom,
 Myn Bruydegom!
 Voldoe nu uw verlangen;
 Wil in dese laan,
 Op Roose Blaân,
 Myn grootste gunst ontfangen.

5.

ô Windje zoet!
 ô Zonne gloet!
 Hier wenschte ik bly te rusten;
 Maar met myn Vrind,
 Die my bemind,
 In kuische Minnelusten.

6.

ô Beekje! dat
 Uw koelend Nat
 Doet Dartlend Landwaarts stromen:
 Het Gras besproeid,
 En ruischend vloed,
 Wanneer zal Damon komen?

7.

ô Herders Zoon!
 Ik heb een Kroon
 Voor U, van roode Roosen,
 Van Violet,
 Zo schoon en net,
 Doormengd met tydeloosen.

8.

'k Heb Wellust zoet,
 In overvloed,
 Met Duizende van Kusjes,
 Gy kund vol brand,
 Op 't eensaam Land
 Voldoen uw Minnelusjes.

Zang.***Na 't Divertissement van Mars en Venus.***

Hoe juicht van blydschap Bachus Schaar,
 Zyn Outerknaapen,
 Terwyl Sileen dien Besteveaar,
 Zyn ruige slaapen,
 Van Blydschap dekt „ Met Wyngaard bladen,
 Het Flesje lekt „ Daar wy ons baaden,
 In 't Geestverkwikkend Kristalyn,
 Van Bergeracq of Graafze Wyn.
 Wie zou om in die vreugd te leven,
 De laffe Min de zak niet geven,
 Daar alles by Wyn, in blydschap verkeert.

En Vader Sileen zyn Wetten ons leerd.
Sileen zyn Wetten ons leerd.

En waarom niet, wat deerd ons thans,
Zeg braven Vrinden?
Geen min met haar geleenden glans,
Kom ons hier vinden.
Wy Pooijen bly „ Dousyntjes Flessen!
En leven vry „ met onze Maitressen!
O Muskadel, aanbiddens waard,
Uw vogt geeft blydschap hier op Aard.
Ik wensch nog lang in Vreugd te leven,
Als Bachus goedheyd my wil geven,
Al wat ik verlang van keurige Wyn,
Om altoos in rust steeds vrolyk te zyn.
In rust steeds vrolyk te zyn.

Vrienden vul de leege glaasen,
Vul ze vry tot aan den rand,
Drink dan uit ô Nooble baasen!
Want de Wyn sterkt het verstand.
Komt geduurig blydschap stookten.
Nog eens drinken en dan strak,
Op ons gemak, een Pyp Tabak, daar onder Rookten.

Zang.

BEpaal myn minne smart, beweeg myn Herderin,
 ô Dartle, ô Geliefde min!
 Doe goelyke Amaril gelooven,
 Dat ik haar lief, en eer, en acht;
 Dat duizend traantjes, dag, en nagt
 Die 'k in haar afzyn stort, myn vlammen niet kan dooven.

Zang. Tusschen Damon en Filida.

Wys: *Waar gaat gy heen myn Ziels voogdesse.*

1.

Wie zie ik met haar Schaapjes komen?
 Wie maakt soo een lieflyk geluit?
 Ag het is myn lieve Bruid!
 Buig voor haar neêr, gy dart'le boomen,

Zing tot haar Lof, ô Filomeel!
 Volg haar Stem, zoo schoon en eêl
 Ag Filida
 Doe dog uw voetjes spoeien
 Gy weet „ Myn Zon! (*bis*)
 Hoe 'k wensch met u te stoegen.

2.

FILIDA.

Damon ik zie van min u blaken!

DAMON.

Ja ik bemin u in myn hart.

FILIDA.

Maar de liefde baart ook smart.

DAMON.

Wil bid ik u die Reden staaken;

FILIDA.

Maar, is uw Min tot my bepaald?

DAMON.

Ja zo waar als 't Zonlicht straald!

FILIDA.

Mind gy opregt?

DAMON.

Ag lees het uit myn Oogen.

FILIDA. DAMON.

Ik vrees! „ Waar voor? (*bis.*)

FILIDA.

Dat gy my hebt bedroogen.

3.

DAMON.

Eer mag de Min my Eeuwig plagen!

FILIDA.

Maar Minnaars Eeden tel ik niet,

DAMON.

Ag, wat geeft my sulx verdriet.

FILIDA.

Is het waar! kan ik u behagen?

DAMON.

Stel my ten toets, ô Herderin!

FILIDA.

Wel onfang myn wedermin:

DAMON.

Hemel wat vreugd.

FILIDA.

Die moet ons nooyt begeven.

Te Gelyk.

Ik wensch ,, Met U!
In wellust steeds te leven.

Zang. Dameet en Rosemond.

Wys: *Laat al't Volk de Vrede roemen.*

D A M E E T .

1.

DULD my dat ik u mag kussen,
 Ondertussen,
 Dat gy my een Krans schakeert. ://:
 Mag ik wel ô smaaklyk Blondje,
 Rozemondje!
 Die myn vrees in vreugd verkeert. ://:

2.

Lachebekje, vol vermoogen,
 Zie myn oogen,
 Hoe zy branden Aardsgodin! ://:
 Gy verlekkerd al myn zinnen.
 'k Moet beginnen,
 Of ik sterf van suivre min. ://:

R O S E M O N D .

3.

Ik moet duizend Roosjes plukken,
 Eer 't sal lukken,

Dat gy sult uw wensch voldoen: ://:
 En hun blaadjes netjes voegen
 Vol genoeg,
 Tot een Kroon uw min ten zoen. ://:

D A M E E T .

4.

Rozemond myn schat myn Liefje!
 Harte diefje!
 Ik zal wagten zoo g' u spoed. ://:
 Liefde zal de Roosjes plukken,
 My verrukken,
 Als gy blust myn minnegloed.

Zang. Damon en Doris.

Wys: *Na het Feest van Flora.*

D A M O N .

IK min de Liefde en haar gespeelen.

D O R I S .

En ik de Wyn, die blydschap geeft.

D A M O N .

't Is zoet om kus op kus te steelen.

DORIS.

De Wyn dat zoet te boven streeft,

DAMON.

O Min! laat Fillis my beminnen.

DORIS.

O Wyn! verheug my door u kragt,

DAMON.

'T is Fillis die ik wil verwinnen,

DORIS.

'T is Bachus dien ik eeuwig agt.

2.

DAMON.

Ik heb een Kroon van duizend bloemen,
O Fillis! voor u geschakeerd.

DORIS.

En ik mag op de straaltjes roemen,
Die *Bachus* aan myn hart vereerd.

DAMON.

De Wyn kan by het zoet niet haalen,
Van *Filis*! schoon van top tot teen.

DORIS.

Og Damon, og, uw zinnen dwaalen,
Myn goeden zul waar wil dit heen.

3.

DAMON.

Min vry de Wyn het zal u rouwen,
Verzuip u in dat schaadlyk nat.

Ik wil het met myn *Filis* houwen,
Die schenkt m'een onwaardeerbare schat.

DORIS.

De Min verslenst met onze Jaaren,
Men werd haar gekheid vlug gewoon:
De Wyn is vry van die gevaaren;
Zy blyft steeds geurig, fris en schoon.

4.

DAMON.

O Min ik zal u Eeuwig lieven!
Uw zoetheid kent geen wedergaa,
Wanneer ik mag myn *Filis* grieven,
Dan volgt uw wellust my steefs naa.
Kom *Filis* lief, zie my reets wagten;
Hier is een Bed van Rozenblaau!
Beproef alhier myn minnekragten,
Eer 't ongedult die doen vergaan.

5.

DORIS.

'K zal u ô *Bachus*! Bol van Wangen,
Geduurig eeren dach en nagt;
Met Wyngaarts blaau myn hoofd behangen,
Dat d'Edele Wyn in 't glaasje start.
Ik laat de dwaze Liefde raazen;
Uw vogt dooft al haar kragten uit,
Als ik by drie vier nooble baazen,
Leeg meenig boorden vollen Fluit.

Zang.

Wys: *Jaime un Ingrate Beauté.*

1.

EEn ondank'bre wreede Maagd,
 Heeft myn vryheyd my benoemen:
 'k Voel myn hart en wil belaagd,
 'k Zal die banden nooyt ontkoomen,
 Ondanks haar wreed gemoed
 Moet ik haar strafheyd Minnen,
 Boven het Liefdens zoet
 Van andere Herderinnen.

2.

Eer de Zon aan 's Hemels thrans,
 Komt haar stralen te verspreyden:
 Praalt Auroor met schoonder glans,
 Als zy gaat haar Schaapjes weyden,
 Het Bloempje fris van geur;
 Wil op haer Boezem sterven,
 De gloed van haar couleur,
 Siert de Roos, met zyn verven.

3.

't Nagtegaaltje zingt verheught,
 Ziende haar bevallig weezen:

't Bytje snorrende vol vreugt,
Denkt die nieuwe Bloem te leezen;
Haar adem vult de Lugt,
Met lieve Zoomerwinden,
Terwyl myn bang gezugt,
Zig op haar spoor laat vinden.

Zang.

Wys: *Savojaarsche Meisje.*

1.

IN 't lommer van deez' Elzen,
Alwaar myn *Filis* rust,
Mag ik haar schoon omhelzen
En boeten mynen lust.

2.

Haar net geschaarde boogjes,
Verrukken myn gemoed:
Terwyl zy met haar Oogjes,
Ontsteekt myn Minnegloed.

3.

Ik zoog van haare Lipjes,
Het Hemels Ambrozyne,
En stranden op haar klipjes
Daar duizend Roosjes zyn.

4.

Myn Liefje wierd niet wakker,
 Terwyl ik my vergast,
 Toen sloop ik in den Akker
 Daar 't Rooze knopje wast.

5.

Daar stooide ik onverdrooten,
 Tot dat zy wakker wert:
 Zy sprak ik ben geschooten,
 Getroffen aan myn Hart.

6.

Zy droomde van haar Herder,
 En riep al woelend uit:
 Og *Damon*, og nog verder,
 Tot ons de wellust stuit.

7.

Zy kwam 't gezicht ontsluiten,
 En gaf een diepen zucht,
 Toen sloop ik stil na buiten:
 En maakte geen gerugt.

8.

Myn Lief had uitgeslaapen,
 En ik voldaan myn lust,
 Het Windje deed haar gapen
 Dat eerst haar had gezust.

Zang.

Wys: *Savojaarsche Meisje.*

IK min ondankbaare Oogen,
 Tot aan myn wisse dood;
 Myn vryheid is vervloogen!
 'k Ben van myn keur ontbloot:
 Haar ongevoeligheden,
 Behaagen my veel meêr,
 Dan gunstjes afgebeden,
 Der Nimpfjes nog zo teêr.

2.

Wanneer by 't Lieflyk daagen,
 Haar zorg het Vee bewaart,
 Kan 't Daglicht meer behaagen,
 Zy is Auroor op Aard:
 D'Ontlooke Bloempjes haaken
 Te sterven op haar Borst,
 Haar glansch doet schoonder blaaken,
 Het Roosje dat zy torst.

3.

De Nachtegaal gaat zingend
 Verbreiden *Cloës* roem,

Het Witje neemt al springend,
 Haar voor een nieuwe Bloem:
 De Zephiers, vol van Liefde,
 Brengt ze uit haar Mondtje voort,
 En zy, die my doorgriefde,
 Volg ik van oort tot oort.

Zang.

Wys: *Ren Snel ô Zon.*

HEt aller blinksten Hemelligt,
 Schonk Kabbled op den vloedt,
 Haar glanschen voor ons zwak gezigt:
 Terwyl zy alles voedt,
 T' Azuur was vol met Diamant,
 Door Sterren glans men zag,
 Verlengde Schaduw op het Land:
 Als op een heldren dag.

Het Bruin en Lommer van het woudt,
 Scheen off 't verzilverd was:
 Terwyl 't verschiet een wonder boude,
 Door Boomen Bloem en Gras,
 Op 't midden van het glimmend nat:
 Leeg *Chromis* in een Schuit;

Die ryk met Silver scheen bespat,
 Als wagtend op zyn buit.

Van verre blaakte een rossig vuur,
 Voor Boodsman daar gesteld:
 De Noordstar wees het avond uur,
 Aan al wat leefd op 't Veld,
 De Winden gaaven geen geruis;
 Het Schaapje leeg in rust,
 De Swaluw was reeds aan het Huis,
 Maar *Roosje* wierd gekust.

Want Herder *Tyter* met zyn riet,
 Verhieff haar lieflyk schoon,
 't Geen d'Echo weder hooren liet:
 Door 't Boschje van Dioon,
 Hy dwong haar aff by elk een zang
 Een Kusje voor haar Mond,
 Dees avond viel hem niet te lang,
 Maar wierd nog meer gewond.

Want roosje was dus zong de Knaap,
 Een wonder der Natuur:
 Van Imborst als een teder Schaap,
 En schoon vol Hemel vuur;
 En eindlyk viel hy op zyn Knien,
 Voor zynen Ziels Vriendin:
 En bad haar dat zy niet zou vlien
 Voor hem om zyne Min.

In 't eind verwind hy door zyn reen,
 Zyn bittre Minne smart,
 En ziet zig door haar gunst alleen;
 Verwinnaar van haar Hart:
 Wat *Roosje* verder toen bestondt,
 Met *Tyter* zwyg ik stil,
 Zy leegen op de Klavergrond
 Zoo 't scheen had elk zyn wil.

Kusje.

Wys: *Wilt ô Windjes.*

1.

Wilt my zoo verrukkend Kussen,
 Als de Duif zyn Gaaitje doet,
 Of gelyk de dart'le Mussen;
 Met een steeds herbooren gloed,
 Teld de Kusjes niet myn leven,
 Laat my aan uw Lipjes kleeven:
 Aan die Zetels van de Min,
 Streel myn wenschen,
 Puik der menschen,
 Hartenboeyster, Veldgodin.

2.

Laat myn Ziel uw Ziel ontmoeten,
 Op de boordjes van uw mond;

Laaten zy zig kussend groeten,
 Kussend' treden in Verbond:
 Wiltze kwynend t'zamen meng'len,
 En met oogenstraaltjes streng'len,
 En verkwikken met Ambroos;
 Nectar Dronkjes,
 Minne-vonkjes,
 ô Volschoone Maagden-Roos.

3.

Tragt ik uwe Ziel t'ontsteelen,
 Dan ontsteel de myne weer;
 Laaten zy zoo Kussend' speelen,
 Tot zy kwynend zygen neêr.
 Op uw Boezem ryk van verven,
 Om getroost het Ligt te derven,
 Zoo lang tot gy staam'lend uit;
 Help my Doris,
 Want uw *Kloris*,
 Geeft u haaren Ziel tot buit.

Zang.

Wys: *Het allerblinksten Hemelligt.*

REn snel ô Zon, zoo daal de nagt,
 Daal neder in de Zee:

Waar u verliefde Tetis wagt,
 ô *Tetan* hoort myn beê,
 En gy ô Zuster van de Zon.
 Beroemde Jagerin!
 Beminde g' ooit *Endymion*,
 Hebt meed'ly met myn Minn'.

Myn uytverkoore Herderin,
 Zal in dees Avondstond:
 Vervoert door een opregte Min.
 My vallen aan de Mond.
 Gy Boomen zult getuygen zyn,
 Van myne zuyvre Trouw:
 En van de deugt van *Roselyn*,
 Die 'k als myn Bruyt beschouw.

'k Zal baden in een Zee van weeld,
 Die geene weergaâ vind,
 Die zig nooyt sterveling verbeeld:
 Dan die getrouw bemind.
 Daar spryd de Nagt haar wieken uyt!
 Vaar wel nu Leed en Druk!
 Ik zie myn uytverkoore bruydt,
 Nu nadert myn geluk.

Zang.

Vois: *Ach Filis Lief, die door*

ZWyg Pluimgediirt, zwyg dart'le Zuidewind,
En gy ô koelen Bron zoo g'ooit een stervling mind,
Staak uw geruisch ô Hemelhooge Abeelen:
'k Moet met een dartel Lied myn Fielis Ooren streelen.

Wanneer ge ô Zon! ô *Filis* veldwaards gaat,
Lacht gy my vriendlyk toe gelyk de Dageraat,
Ja gunt my daar ik zie uw Boezem swoegen,
Dat ik my gantsch verrukt mag aan uw zyde voegen.

Dan Leven wy gerust in een verbond,
Dan Kus ik duizendmaal uw lieve Rozemond:

Terwyl ge ô Lief door uw geduurig bloozen.
De gloed verr' overtreft der pas ontloken roozen.

Ach *Filis* Lief kom laat ons weder aan,
Gelyk van Minnegloed in wellust beemden gaan,
Vernieuw uw drift, wilt uwe Roozen vingren:
En sneeuwitte Armen om myn dart'le Leden slingren.

't Gaat wel ô Vreugd wy zweeven ver van d'Aard,
Op duiven wieken in verrukking Hemelwaard:
Vergeet ô zorg, vergeet het wederkomen:
'k Zink weg van wellust zat in Lieffelyke dromen.

Zang

Vois: *Ach Filis Lief, &c.*

1.

O Zoelen Wind,
 Die dartlend Mind,
 En speelt met groene bladen:
 De Bloempjes kust,
 En zagjes rust,
 Op Floraas Feest gewaden.

2.

'k Beny uw vreugd,
 En zoet geneugd,
 Wyl ik moet eenzaam zwerven:
 En zugt en kwyn,
 Om *Rozalyn*,
 Die ik helaas moet derven.

3.

Vergeefs klaag ik,
 Elk oogenblik,
 Myn leed aan stomme Boomen:
 Myn *Rozalyn*,
 Om wie ik kwyn,
 Heeft my myn vreugd ontnoomen.

4.

Haar wreed gemoed,
 Geen meely voed,
 Nog Honing zoete Kusjes,
 Die Herderin,
 Verbant de Min,
 En dartle Minne Lusjes.

5.

Nu zy my haat,
 En wreed verlaat,
 Ontwyk ik ook haar Oogen:
 Want al myn vreugd,
 En min geneugd,
 Is met haar weg gevloogen.

Bruylofts beurt-zang.

Wys: *O Dierbre Vryheid, eedle Maagd.*

O Echtzon! doelwit van de Min!
 Versprei uw Goude vonken,
 Doet *Lyris*, en zyn Zielsvriendin,
 Met Huwlyks Loovren pronken:
 Voert in gezelschap van uw glans,
 De Vree en dartle vreugd ten dans,

Om 't Juichend Paar te streelen,
 Dan zal de lieve Klorimeen,
 Met n'yvren *Lyris* vrolyk treen,
 In 's Huwlyks Min gareelen.

Lycas.

Wys: *Tranquille Coeur.*

Daal voorspoed, daal en kom ter Feest,
 Gy kunt des Bruygoms vreugd vermeren,
 Uw Balsem maakt een blyde geest,
 En doet het hart tot Liefde keeren:
 Versterk tot heil van 't Paar, met uw Fluweele hand,
 Dees kuyssche Huwlyks band.

Lyzander.

Wys: *Wilt ô Windjes.*

Wilt dit heelryk Paar vermaaken,
 Liefde, die 't heil al bestierd;
 Doet hun door uw invloed blaaken,
 Daar de deugd hun hoofd Lauriert!
 Laat hun onafscheidbaar Leeven,
 En tot hooger Jaaren streeven,

Ryk van aardsche Zaligheen,
 Streel met Kusjes,
 Minne Lusjes,
Lyris en zyn *Clorimeen*.

Lycas.

Vois: *Bon Vivan.*

Welk een zoet, *Bis*.
 Baard het kuyssche Huwelyk leeven:
 Daar 't Gemoed, *Bis*.
 Steets hernieuwde wellust voet;
Lyris heeft zyn wens verkregen,
 Billyk Juicht hy om die Zeegen,
 Om de gloed, *Bis*.
 Die hem wederminnen doet.

Lyzander.

Vois: *Robin Turelure.*

Nu een Glas geleege in 't rond,
 Want de Bruygom krygt al kuuren:
 Goede rys en lang gezond
 Turelure
 Lang moet deeze Liefde duuren,
 Robin Turelure.

Zang.

Wys: *In 't Lommer van deez' Elsen.*

1.

EEn poezel aardig Meysje,
 Gevoelden een vreemt verdriet:
 Het kroop haar door het Vleysje,
 En 't Sloofje dat kon het niet.

2.

Zy ging zig half ontkleeden,
 En zagt, (als of zy 't vond)
 Van boven tot beneden,
 Om ziende in het rond.

3.

Maar niets, dat kon haar baten,
 Waar dat zy voeld of tast,
 Het Jeukten als uytgelaten:
 Tot dat zy wierd verrast.

4.

Daar kwam een Herder Roeyen,
 Regt midden door de Stroom;
 Die 't Bloempje af wou Snoeyen,
 Van eene Rooseboom.

5.

Hy kreeg haar in zyn Oogen,
 En zy keek na die Kwant:
 Cupido kwam gevloogen,
 Stak Stroom en Land in brand.

6.

Zy vlugten quasi heenen,
 Maar voelde meerder Pyn:
 Hy volgt haar op de Teenen,
 En gaf haar Medicyn.

7.

Toen had haar Quaal een Ende,
 En hy den Boom gesnoeyt;
 Zy greep hem in de Lenden,
 En was wel braaf vermoeit.

Ou Coures vous ma Juvancelle.**Uyt het Fransch vertaald.**

WAar gaat gy heen myn Zielsvoogdesse?
 Myn Heer ik zoek na myn Mama,
 Luysterd naar my myn Engel sta!
 Neen ik hoor steeds na haar Lessen,

Ontfang alleen myn Trouwe min,
 Myn Heer ik heb daar toe geen zin,
 Waar vreest gy voor:
 Laat af my te plagen, ik vrees
 Waar voor?
 Ik vrees,
 Waar voor?
 Voor iets dat ik u niet durf klagen.

2.

Wilt voor een teeder Hart niet vreezen,
 Dat 's Minnaars toevlugt t'allen stond
 Betrouw myne Eeden, uyt 's Harten grond,
 Dan moest ik Ligtgelovig weezen,
 Nimmer bemind myn Ziel een aar
 Myn Heer ik stel my in geen gevaar,
 Waar vreest gy voor:
 Laat af my te plaagen, ik vrees
 Waar voor,
 Ik vrees,
 Waar voor,
 Voor iets dat ik u niet durf klagen.

3.

Wreedheid is Liefdens grootste gebreeken,
 't Is eene Deugd die zig wel behoed,
 Myn Ziel verteerd zig door een gloed,
 Die Vlam begint zig eerst t'ontsteeken,

Ik zweer u altoos te zyn getrouw:
 Myn Heer ik dugt voor naberouw,
 Waar vreest gy voor,
 Laat af my te plagen, ik vrees
 Waar voor?
 Ik vrees,
 Waar voor,
 Voorts iets dat ik u niet durf klagen.

4.

Weygert geen hart voor u zo teeder,
 Myn Heer 't bedrog is schoon in schyn
 Dan zal dees Rots myn Grafstee zyn,
 Neen myn beminde Ziel! Leef weeder,
 Ontfang dan voor altoos myn hand,
 En gy myn Hart dat in Liefde brand:
 Wat wilt gy meer houd op van klagen,
 Ik wil,
 En wat?
 Ik wil,
 En wat,
 Iets dat ik u niet durf vragen.

Basso Solo,

HOe trots, hoe trots is Klorimeen!
 wyl zy my steeds wil dwingen,
 Van Liefde van Liefde bly te zingen,
 En egter, en egter spot, ja lagt met haar bekoorlyk zoet.

ARIA.
 GRAVE.

Door Vleyeryen, en Bedriegelykheid der Oogen,
 Kwetst zy elk Minnaars hart, en blyft zelfs onbewogen.

RECIT.

Vervreemt van Minne en Kuissche liefde gloed,
 Lonkt my die wreede toe terwyl zy Damon Kust!
 En Juicht als Jalouzy elk hart door vrees ontrust.

Ik wil ://: Voortaan,
 Niet meer het hart van Klorimeen, zoo lang ten dienste staan,
 Ik spot ook, ik spot ook, ik spot ook met haar Oogen,
 En haat haar steeds; ja haat myn eige Ziel?
 Die zo lafhartig voor haar Voeten, haar Voeten neder viel,
 En als een arme Slaaf ://: ://: haar wreedheid wou gedoogen.

Zang.

Wys: *Hoe blaakt in Gramschap &c.*

Hoe schuwte dan elk myn suivre Min?
 Helaas wat smarte!
 Is Filis! is die Herderin!
 Versteent van harte?
 Zy eertyds zoet „ komt my thans plagen!
 En my gemoed „ te wreed belagen!
 O Goon! wat is die Schoone straf,
 Die eer my duizend Kusjes gaf.

Maar dat ik om niet meer te klagen,
 Aan Kloris ging myn hart opdragen,
 Was dan tot myn Vreugd myn leed niet ten end?
 Hemel! ag red my van al myn elend;
 Redt my van al myn elend.

Maar zal zy wel met al myn Leedt,
 Medogend wezen?
 Zy is als Filis even wreed!
 En doet elk vresen,
 Door haar gezicht „ vol liefde kragten!
 Dat elk verplicht „ haar Eeuwig te agten,
 En egter spot zy al te straf,
 Die haar zyn Min te kennen gaf.
 Ik vlugt veel liever uit hun Oogen,
 En wil myn brakke Traanen droogen,
 En offer de Wyn, myn tedre Jeugd!
 Daar Bachus myn hart, door zyn Wet verheugd,
 Myn hart door zyn Wet verheugd.

Bachus tooy met Wyngaarts blaaren,
 Al uw Tempels een voor een,
 Ik laat het lastig vrye vaaren,
 Vol van twyffelmoedig heen;

Glaasjes boorde vol geschonken,
 Zyn een Balzem voor myn hart,
 Dat eer vol smart!
 Nu onbenart,
 Zig voeld ontvonken.

Zang.

De stervende Fillis.*

Wys: *O! stillen Nagt.*

TOef, Filis! toef, myn Lief! myn Levenslicht?
 Keer Beeld des Doods, og keer u van haar aangezigt,
 Heb dog ontzag voor Filis minnellyke Oogen:
 Toon om ons beyder liefde en droefheid mededogen.

* Al hoewel dit elders reets voorkomt hebben wy goedgeragt, het alhier mede plaats te geven, wyl 't volgende Gezang daar by behoord, 't geen nergens te vinden is.

Og Filis! og, myn hals Vriendin en Vreugd!
Werd gy den Doodt te prooy in uwe Jeugd?
Haar Boezem zwoegt, het rood verlaat haar Lippen,
Help Liefde! laat haar Ziel myn Oogen niet ontglippen.

Treur Filomeel! slaa eeuwig Treur geluit!
Dat niets myn heesch geschreeuw, myn heeten traanen stuit,
Myn Filis Sterft! daar vliegt haar Ziel ô smarte,
Schrey, Klop, verdrink u zelven in traanen ô myn Harte!

O Marmer Beeld! wel eer zoo Hemel schoon!
O Filis Lief! kon ik nu van de Hemel goon,
Daar ik u Kus, uw Ziel weerom verwerven!
Geen liefde zag van Rouw, my op uw Boezem Sterven.

Zang.

Over de Dood van Filis.

Wys: *Tranquille Coeur.*

SChrey Oogjes Schry, besproei al 't Land,
 En geurige Bloempjes met uw traanen;
 Myn Hart van Droefheid overmand,
 Wil zig geen weg tot troost meer baanen:
 Nu Filis al myn lust: die my den Hemel gaf,
 Gedaald is in het Graf.

2.

't Zal my niet meer ô Hemel goên!
 Gebeuren om haar Mond te Kussen;
 Te aanschouwen al het goodlyk schoon,
 Van Filis die myn Brand wou blussen,
 Zy is ô wreed verdriet! ô Nootlot al te straff?
 Gedaald in 't Duister graf.

3.

Vaar Eeuwig wel myn wollig vee!
 Gy moet in vreemde weiden swerven,
 Myn Filis neemt myn blydschap mee,
 Haar dood doet ook uw Herder sterven?
 Vaar wel, ô Dartel vee! getuig steeds van myn druk,
 En droevig ongeluk.

4.

Ik zal zo lang de Hemelgoon!
 Myn booze levensdraad zal rekken,
 Om Filis liefde en al haar schoon,
 Een wachter op haar Graf verstrekken;
 Myn tranen offren aan haar Lichaam tot ik sterf,
 Een zelfden lot verwerf.

5.

Maar 't is vergeefs het graf besproeid
 Het woud vervuld met hooploos weenen,
 Myn droeve Ziel van Rouw vermoeid,
 Wil zig met Filis Ziel vereenen;
 Die reets op wolken zweeft, verheugd ten ryen gaat,
 In Eedler dageraad.

Zang.

Wys:

KLoris die met uw bruin Oogen,
 Duizend Minnegoodjes teeldt,
 Die my boeit aan uw vermogen:
 En met Kusjes schaars bedeedt,
 O! tweede Leven!
 Kom in deez dreeven,
 Daar 't Pluimgediert wel lustig speelt.

2.

Zie hoe duizend Paarlen dropjes,
 Rollen langs de Bloempjes heen,
 Hoe de ontlooken Roze-knopjes:
 Sierlyk pronken onder een:
 Og! kom myn Engel!
 Op dat ik strengel,
 Myn armen om uw blanke Leen.

3.

Wilt natuur te hulpe koomen,
 Wyl de Zon zyn togt begint,
 Doet het zwygend beekje Stroomen:
 Teeld de lieve Zuidewind,

Stort van uw Lipjes
Langs de Marmre klipjes,
De Nektar voor uw Harte vrind.

4.

Dan zal 't Nagtegaaltje kweelen,
U ter eer een Englen wys:
't Duifje trekkebekkend Speelen;
Alles Juichen u ten prys,
Kom tweede leven!
Herschept dees dreeven,
In een wellustig Paradys.

Zang.

Wys: *Mint gy 't Meisje.*

IK drink terwyl gy Kust uw Filis drooge Lipjes,
De wyn die myn gedagten streeld,
Ja 'k laat ô stranden op haar Klipjes
Want het beminnen my verveeld,
Ja 'k lag met al dat ydel kussen,
Want *Bachus* is 't alleenig dien ik agt
Dien God die kan myn Vlammen blussen,
Want om de wyn, om de wyn,
Ik *Venus* schoon veragt.

2.

Ik spot als ik maar drink, met Liefde en haar vermoogen,
 De wyn die myn gedagten vleid
 Veragt het Vuur van twee bruin oogen
 En 't kwynend ligt eens blonden meid
 Ja 'k leef alleen naar 't welbehaagen
 Van Bolle *Bachus* door wiens Last,
 Ik moet een Krans van Wynloof dragen,
 Want by de wyn, by de wyn,
 Geen dartle *Venus* past.

Zang.

Die ik verhoor, wil ik beminnen,
 Tot in de Dood, met al myn hart,
 't Verandert al, maar myne zinnen
 Zyn getrouw, zyn getrouw,
 Verachtend, Ramp, en Smart.
 Gy wilt verand'ren, my verlaaten,
 Wat, heb ik U misdaan, myn Kind.
 Is 't mogelyk, dat men kan haaten
 Dat men heeft, dat men heeft
 Zo gul en teer Bemindt.

Zang.

1.

Laat ons Dames, laat ons Heeren
 De Borst nu smeeren,
 Laat ons ook eens kwinkeleeren,
 't Past by de wyn,
 Wy moeten ons Diverteeren
 Als wy by elkander zyn.

2.

Ieder vult dan eens zyn Glaasje
 Met goede gratie,
 Ieder vult dan eens zyn Glaasje
 Met koele Wyn,
 Zonder langer Protestatie
 Moet dit Glas geledigt zyn.

3.

Want het geld onze Inclinate,
 Wiens schoone facie
 Meriteerd d'Evacuatie,
 Van een vol Glas,
 Hebt gy voor haar Veneratie,
 Heeren leegt het dan wat ras.

4.

Wat een zoete alteratie
 Geeft my dat Glaasje,
 Ik voel dat het myn Inclinatie
 Wel deeglyk geld,
 Ik voel een zoete recreatie,
 Die my zulks inwendig meld.

5.

Als ik U een Kus mag geeven
 Myn tweede Leeven,
 Als ik U een Kus mag geeven
 Ben ik verheugd:
 Wil hier dan niet tegenstreeven,
 Anders stoort gy wis myn vreugdt.

Zang.**Wys:**

CUpido van Bachus laast beschonken,
 Lapt en zo menig Roemertje in:
 En by de Neus gevat en half Dronken,
 Zei de Wyn kan veel meer als de Min;

En vol van Vreugt van al dat lekkre Wyntje,
 Vol, vol tot aan den hals en zat gelyk een Swyntje,
 Kwam hy al Zeilend aan,
 By zyn Moeder gaan.

2.

Venus zag terstond wel wat daar schuyldede,
 Aan zyn Neusje zoo Root als bloed:
 En aan zyn Oogjes die hem beyde puyldede,
 En aan het waggelen van zyn Voet,
 En vol van Min begon zy dus te spreken,
 O! jou klyne Guyt waar hebje dog gesteeken:
 O! ô! jou kleyne Rat,
 Waar hebje dat gevat.

3.

Zyn Tong sloeg yzer, en zei tot zyn Moeder,
 Ik was genoot by de God van de Wyn,
 Die my leide aan zyn beste Voeder,
 Om wel gestoffeerd te zyn;
 En was gegaan van 't een, tot 't andre Vaatje,
 En dus gezwikt zo kreeg ik 't in myn Gaatje,

Ik heb, ik heb, zo lang geproeft,
Dat ik zo ben gestoeft.

4.

Heb nog eens 't hart, jou stoute Jonge,
Om in de Kelder van Bacchus te gaan,
Want hy maakt u zo stout en onbedwongen,
Dat gy u, uw, Moeder niet meer trekt aan,
Gaat er nog maar eens, vrees vry u huyd vol slagen:
Want, want ik zal het straf gaan aan u Vader klagen:
Die, die in zyne Smits,
Voor u zo beezig is.

5.

Hy zal niet meer een van uwe Pylen,
Als ik hem maar myn klagt gaa doen,
Meer smeeden, of het spits daar van aan vylen,
Want daar scheeld altyd iets aan 't fatzoen:
U, Vaar Vulkaan niet vragend naar u kryten,
Die zal, die zal u klyne Guyt doen geesselen en smyten,
En, en dan voor gewis,
Nog jagen uyt zyn Smits:

6.

Hier op zo sprak die stoute Suyper,
 Ik ben van zints na myn Vader te gaan
 Ik meen te worden eene brave Kuyper,
 Want dat Ambagt staat my wel aan,
 t'Sa, koop my maar een Schootsvel dat aan 't Lyfhoud,
 En, en dan ook een Swik, een Tamboord, en een Dryfhout,
 Dan, dan zal ik en fyn,
 Wel haast een Kuyper zyn.

7.

Zo te lopen met myn naakte Leeden,
 Is iets dat myn godheyt verdooft,
 Voor een Kint als ik, het is buyten reeden:
 Te loopen met de Billen en Bloodshoof;
 Ziet, nu wil ik voortaan niet meer gaan Jaagen,
 Want, want de Wyn en Min die hebben zotte vlaagen,
 En, en de Wyn en Min,
 Die hebben 't Kuypen in.

Zang.

Wys: *O Kersnacht.*

HOe is de Schilderkunst bedroogen:
 Zy maalt Cupido blind van Oogen,
 Een laster voor den Minne-godt,
 Dit noegt aan redeloose Dieren,
 Die aan hun drift den Teugel vieren,
 Maar dit is met de Min gespot.

De Liefde doolt met rype reden,
 Op heuschheit en bevalligheden,
 Op d'eer en onbevlekte deugd:
 Die doen een braven Bruigom blaken,
 Dit kan een schoone Bruidt vermaken,
 Dit is de grond der ware vreugd.

Dit is 't volmaakt Banquet der Goden,
 Daar Lust en Vreugd niet word verboden,
 Wanneer de Bruidegom die smaakt:
 Geen Honiggeur, of Nectar droppen,
 Nog Ambrozyn, uyt goude Koppen,
 De Ziel en Zinnen dus vermaakt.

Geen Bloemhof schenkt ons altydt Roosen,
 Die 's Zomers en die 's Winters bloosen,
 Gelyk de Zuivre liefde doet:
 O Lusprieel! ô Mirte dreven!
 Daar duizend, duizend Kusjes zweeven:
 Maar Kusjes van gewyden gloet.

Zang.

Wys: *Als ik myn Filis Kussen mag.*

ALs twee gelieven eens van zin,
 Zyn t'zaam in 't Egtverbond getreeden,
 Op 't Spoor der onbevleete Min,
 Geleid na 't Rigtsnoer van de reden.

Dan smaakt men 't zoet, het merg, en Pit,
 De weelde en wellust, rein van Zeeden,
 Dat in des Huwelyks liefde zit,
 Van God geteeld in 't Lusthof Eden.

Maar als een Paar door wellust huwt,
 Of eigen baat, vol looze streken:

De Deugt en reine Liefde schuwt.
Vol wederzydze Ziels gebreken.

Dan is het een Spelonk van druk,
Van akelig naberouw en knagen,
Dan rekend' men voor een Geluk:
Door 's anders dood te zyn ontslagen.

Maar daar standvaste deug staat pal,
Gelyk by dees opregte Vrinden,
Is men beschut by ongeval,
En 't Stormen van de Zee en Winden.

Drink-en bruiloftszang.

Wys: *Wanneer de Zon in 't Morgenrood.*

1.

HY volg wie wil de Liefde na,
Ik houw van braaf te veegen,
Voornaamlyk als ik buyten scha,
De glaasjes schoon mag leegen:
Men streef zyn Liefje, vol van lust,
Terwyl z'u vriendlyk strookt en kust,
Gelyk deez' twee gepaarde;
Ik min de zoetheid van den Wyn,

Hy is myn hert tot Medicyn,
En grootste vreugd op Aarde.

2.

Schenk dan de Glaasjes tot heur boort:
Laat ons gulhartig klinken,
En, met een vriendelyk accoord,
Op 't Bruidtjes welstand drinken.
Zo! dat 's geleeft tot aan den grond,
Nu vul de Glaazen weer in 't rond':
Zie, zoo! dat 's wel geschonken:
Dat geld de Bruigom! vat het Glas,
En speel eens *has pas weder pas*,
Dat zal ons bloed ontvonken.

3.

Nu weer op nieuws het Glas gevult!
Dat geld weerzydse Maagen!
Zo boet men allerbest zyn schult,
En niemant kan dan klaagen.
Zet nu den Berkemeyer neer,
En vult hem tot de rand toe weer!
Dat zal 't inkoomen weezen,
Van onzen Bruigom in zyn' Bruid,
Op dat, eer 't Jaar zyn ronden sluyt,
Zy mag Mamaatje weezen.

4.

Maar 'k zie het Bruidtje lacht 'er om:
Die dronk kan haar vermaaken:
Het kittelt ook de Bruidegom,

Zy schynen bei te haaken
 Naa 't kuische Huw'lyks Ledekant,
 Om daar, tot lessing van haar brand,
 Elkaar vol vreugd te streelen.
 Wel! drinken wy haar goeden reys!
 Vat op; zo krygt elk ding zyn eisch
 En vorm in allen deelen.

5.

Daar leid men reeds het Bruidtje heen!
 Zie hoe haar wangen bloozen!
 Haar kaakjes pronken ongemeen
 Met Lelien en Roozen!
 Nu Bruigom volg uw Bruidtje naa:
 Doch eer gy gaat, wy bidden staa!
 Dit Glaasje eerst uit te veegen!
 Dat diend alleen, om u, en haar,
 (Het allerzoetste wederpaar)
 Te wenschen allen Zegen.

Zang.

Vois: *Van de Speelgenoden.*

HYmen kom dees Trouw versieren,
 Van den hooge Helikon:

Laat uw blonden Lokken zwieren,
 En hen Spiegelen in de Zon:
 Gy kunt Herten zamen knopen,
 Met een wettelyke knoop,
 Laat de wuste Minnaars loopen:
 Die doch Minnen zonder hoop.

Wy omringen uwen Tempel,
 Met Festoenen opgestrikt:
 Wy bestrooijen zynen Drempel,
 Met Loof van dit Saisoen beschikt;
 Treed nu met uw Goude broosen,
 Voor uit naar de Bruilofs-Zaal,
 Nu de Bruid begint te blozen,
 Voor het Minnendē onthaal.

Zang.

Wy: *Hoor Kees myn Vryer.*

VEel Heil en Zegen,
 Wensch ik deez Twee: nooit gaat
 Geluk hen tegen,
 In hun vereenden Staat:
 Nooit kwel hen Flerecyn,
 Geen Buik of Lendepyn,

Item verhoole Winden,
 Dat z' achter 't Bed Gordyn,
 Zich wel bevinden.

Gekken nog Scheelen,
 Gebult of kwaad van aardt,
 Maar Huis-Juweelen,
 Versieren Dis en Haart:
 Van 't Paar, en dat in Bed
 Hun vreugd nooit word belet:
 Nooit bang zien, nimmer kyven,
 Wensch ik, en dat hun pret,
 De Min mag styven.

Zang.

Wys: *Tranquille Coeur.*

A M A R I L L I S .

DE Minne-god die nimmer tyt
 Ontziet om herten te verrov'ren,
 Die met een onvermoeide vlyt,
 Tragt Ziel en Zinnen te betov'ren,

Door 't aangenaame vuur, *bis*.
 Dat klein en dartel wigt,
 Heeft weder brand gestigt.

L A U R A .

De Minne-god zo loos als klein,
 (Speelmeisje) schynt wel, heeft geweeten,
 Dat 't van de Winter koud zou zyn,
 En daarom heeft hy niet vergeeten,
 Om met d'ontstooke toorts, *bis*.
 Te stigten een nieuw vuur,
 O! wat een zoete kuur.

A M A R I L L I S .

Maar Laura, 't scheen dat *Damon* meer
 Behaagen had in 't vrye leeven,
 En gantsch afkeerig was, wel eer
 Om zig in 't Huuw'lyk te begeeven,
 Dewyl hy meest altyt, *bis*.
 Zyn wollig Vee alleen,
 Dreef Veld- of Boschwaard heen.

L A U R A .

't Behaagde nooit dien Herder wel,
 Hy (uit een and're buurt gekomen)
 Scheen niet belust op 't Herderspel,
 En voor de Meisjes zelfs te schroomen,
 Wyl hy als 't Kermis was, *bis*.

Schier nooit ten dans verscheen,
Maar bleef meest t'huis alleen.

AMARILLIS.

En onze zoete Gezellan,
Nimf *Galathe* die ieders Oogen
Tot haar trok, bleef van wedermin
Zelf vry, en wierd ook niet bewoogen,
Door bidden en gesmeek, *bis.*
En meenig Herders zugt,
Vloog ydel in de lugt.

LAURA.

Cupido schoot in *Damon's* hert,
Die (kon hy) ligt de schigt gekeert „ had,
En *Galathe* ook, die wert,
Schoon zy 't al dikmaal afgeweert „ had,
In spyt van al haar moed, *bis.*
Verwonnen door zyn magt,
Daar 't Guitje nu om lagt.

AMARILLIS.

Zoo heeft hy 't nooit verwonne hert
Van Herder *Damon* neer doen ploffen,
En 't Nimfje dat hem vaak getert,
En niet geägt heeft, ook getroffen,
Die schoone *Galathe*,
Die wyze en kloeke Maagt,
Heeft hy nu eens belaagt.

L A U R A .

Dus is zy eindlyk ook in 't net,
 En geeft haar nu voor overwonnen,
 Zo zegenpraalt Cupido's wet,
 Die wy niet tegenspreken konnen;
 Dies laat ons Amarill', *bis*.
 Niet zyn te trots of koen,
 Hy mogt ons ook zo doen.

Hier stoorde *Dafnis* aan zyn gang,
 Dees' aangenaame Beurtgezang,
 Terwyl dat Laura, die hem kende,
 Dus spreekende, haar tot hem wende:

'Myn Vriend; wat jaagt (dus vroeg) u hier,
 'Misgunt gy Nimpjes haar pleisier,
 'Dat gy haar in hun Zang komt stooren?
 'Neen, Nimfje, zei de Knaap, 'k zal hooren
 'Met lust, ga voort en zing met vreê,
 'Van *Damon* en van *Galathe*,
 'Die 'k beide ken, Hy heusch, Zy aardig,
 'Hy *Galathe*, Zy *Damon* waardig:

Dus gaan ze weêr met zingen voort,
Terwyl de Knaap aandachtig hoort.

AMARILLIS, op dezelfde Toon.

Terwyl nu *Damon* Hert en Zin,
Haar (die alleen hem kan behaagen)
Opoffert, word haar wedermin
Tot loon, aan hem weer opgedraagen;
 Zo zing' de heele Buurt, *bis*.
 Tot Lof van deeze Twee,
 Damon en *Galathe*.

L A U R A .

Men prys' den wakk're Bruidegom,
En Bruidjes aangenaame zeden,
 En minlykheid, van elk daarom
Geroemt, bemind en aangebeeden,
 Terwyl den Bruidegom, *bis*.
 Vast aan haar Lipjes kleeft,
 En duizend Kusjes geeft.

A M A R I L L I S .

Zo wens men dan dit jeugdig Paar,
(Nu staatelyk aan een gebonden,
 Voor 't heilig Huwelyks-altaar)
Dat nimmer werd' hun Trouw geschonden,
 Door eenig Huiskrakeel, *bis*.

Maar eeuwig duur hun vreugd,
En Trouw, gebouwt op Deugd.

L A U R A .

Geen Onheil, Ramp, nog Tegenspoet,
Kome ooit het lieve Paar bedroeven,
Maar Liefde en Vree' doe hun het zoet
Van zulk een waardig Huw'lyk proeven,
Dat Telgen, ryk begaaft, *bis.*
Na beider Beeltenis,
Verçieren hunnen dis.

A M A R I L L I S .

O Hemelgoo'n! behoed en spaar,
En laat uw Zegen nederdaalen,
Op 't lief en welvereenigt Paar,
En wilt haar gunstiglyk bestraalen
Met allerhande heil; *bis.*
Ontsteek nog meer en voed
Haar zuiv're liefde-gloed.

L A U R A .

O Hymen! woon hun Bruiloft by,
En wilt hun vreugd bestendig maken;
Uw Fakkeldien' haar tot geley,
Om 't heugelykste zoet te smaken,
Op 't Egte Ledikant, *bis.*
Daar.... zagt, 'k zwyg liever stil,
Kom gaan wy Amarill'.

Bruiloftszang.

Stem: *Tryn kedeer hoe sal 't nu wezen.*

Zie, ei zie de Bruigom kusschen,
 Nu hem tyd en min gebied,
 't Vuur van zyne vlam te blusschen,
 Dat ze hem toonde eerst in 't verschiet,
 Nu hy zal de vreugde smaken,
 Die aan d'Egtelingen doet,
 Tot Elkaar in liefde blaken
 Door een onweeraanbre gloet.

Zie, ei zie de Bruidt eens lonken!
 Die door Eerbre schaamt verbaast,
 't Weerligt der verliefde Vonken;
 Van haar Bruigom wederkaatst:
 't Is geen noot, wil maar niet vreesen,
 Frissche Bruidt het zal wel gaan,
 Morgen zult gy wyzer weezen,
 Ja aan yder trouwen raân.

Voel het Weste Windje blazen
 Rustig paar hoe springt de Jeugd!
 Ziet de Wyn schuimt in de Glazen,
 En de Tafel danst van vreugd,

Vaders, Moeders, van weerskanten,
 Broers en Susters elk om stryd
 Met uw naaste Bloedverwanten
 Zyn om uwe trouw verblyd.

Zoo de Hemel Uw wil geven
 Onze wenschen deftig paar,
 Zult gy lang en vrolyk leven,
 Vry van Rampen menig Jaar:
 Gy zult schone Kinders teelen,
 Daar uw Stam door word geëert,
 En bemint als trouw Juweelen
 Die van Pallas zyn volleert.

Hedendaagse Orfeus. zang.

Toon: *Het Feest van Flora.*

VERliefde Mopsus was aan 't zingen,
 By heldre ligte Maneschyn:
 Doe open, zong hy, laat my binnen
 Myn *Phillis* lief genees myn pyn;
 Myn Minnesmert zal my verteren,
 Zoo 'k niet mag boete myne lust,
 O Zielvoogdes van myn begeeren,
 Staat toe dat ik uw streel en kus.

Zyn *Phillis* hoorde hem dus klagen
 En smeed hem schier het lyf aan stuk
 Met steenen, en zei kom my nooit plagen
 Of uw treft meerder ongeluk.
 Dit was nu't loon voor al zyn Zingen,
 Doch hy riep schielyk overluit,
 Wat wonder, zie de steenen springen
 En Dansen op myn Zang en Fluit.

Dans zang.

Stem: *Altyt zyn de Boeren Dronken.*

NU althans met Zegewenschen,
 Eens gezongen voor dit Paar,://:
 Dat hun Jeugt,
 Vol geneugt
 Steeds vermeerderen mag door vreugdt,
 En haar Roem nooit mag verslensen,
 Maar steeds groeijen Jaar op Jaar.

Dat ze in Weelde en Welvaart bloeijen,
 In een Huis vol overvloed, //:
 En haar Dis
 Stedig is
 Wel voorzien van Vlees en Vis:
 Wyl de Glazen staan te gloeijen
 Tot de Kim, met Druyven bloedt.

Geen Gebulte, Gekke, of Scheelen
 Zyn hun Spruiten; maar vol Glans, ://:
 Onbevreest,
 Schoon van leest,
 En van een verheven Geest,
 Die om hunne kuyten speelen
 Of staan om hun Tafeltrans.

Een gerust en vrolyk leven,
 Door geen Wangunst opgehist, ://:
 En hoe't gaat,
 Dat z' hun staat
 Houden in de middelmaat.
 Dit wil hun de Hemel geven,
 Vry van Huiskrakeel en twist.

't Lust ons, nu een Glas te drinken,
 Daar mee gaat het paar te rust. ://:
 Met een zet
 Nu na Bedt,
 Daar geen Oog hun Min belet;
 Hei.... wy moeten nog eens klinken
 Kom nu eens in 't rond gekust.

**Eenzaam leven is myn zin
'k heb de brui van dartle Min.
Zang.**

Wys: *Als ik myn Filis Kussen mag.*

IK min het eenzaam leven zoet,
Geen slaafsche liefde kan myn plagen:
Bevryd van druk en tegenspoed,
Verslyt ik nu gerust myn dagen.

Wat brengt de Min al kommer aan,
't Is niet genoeg alleen te trouwen,
Maar 't Spel van den gebraden Haan
Voldoet het meeste aan de Vrouwen.

Dit maakt ô Bloed! uw ras zo kaal
Dat gy na weinig goede weeken,
Er uitziet als een Pier zoo schraal,
En dus de Min uw op komt breken.

Daarom myn Vrienden laat uw raân
Die nog niet zyt te Slaaf verbonden,
Slaat tog niet ligt het Huwlyk aan,
Die vreugd geeft uw veel kwade stonden.

Zang.

Wys: *Hoor Kees myn Vryer.*

GEen onweervlagen,
 Noch geur en bar Zaisoen,
 De Min vertragen
 Zyn nimmer dorrend Groen:
 En Vuur dat altoos glimt,
 Den Wintervorst beschimpt:
 Hy lyt geen tegenstreven,
 Ja wat de koude krimt
 Doet hy herleven.

Geen Artzenyen,
 Ooit ymand voor de kragt
 Der Min bevryen
 Als door zyn eigen magt,
 Want hy zyn Zieken leert
 Hoe 't Huwelyk Cureert,
 Veel Lyf- en Ziels-gebreken,
 En hoe zyn Vuur klisteert,
 Om voor te kweeken.

Zang.
Het huwelyk.

Stem: *Die door des Waerelds woeste Baren.*

O Egtverbond vol zuivre Zeden!
 O onverbrekelyke Trouw,
 Gy moogt met recht den naam bekleden
 Van een Doorluchtig Praalgebouw.

De Liefde en Vrede zyn de gronden
 Die dat Gevaarte torst en draagt,
 Op dat het nimmer word geschonden
 Door nyt en tyd, die 't al doorknaagt.

De pligt en Godsvrucht zyn de muren,
 In top gehaalt door wakk're Vlyt,
 Om alle stormen te verduren,
 Van wederwaardigheid en stryd.

't Geweten van geen slinkse daden
 Bewust, en onverbode Vreugd,
 Zyn ruime Zalen vol Cieraden,
 Woonplaatsen voor oprechte Deugd.

De Voorpoort, die men 's nachts laat sluiten
 Voor 't kwaad is waare Ootmoedigheid
 Het Dak daar 't al op af kan stuiten,
 Is 't taai Gedult tot druk bereid.

De Vruchten, uit den Tuin verkregen,
 Zyn 't lieve Kroost, en overvloed
 Van Have door Gods milde zeegen,
 Geschonken aan het vroom Gemoed.

Bruylofts-zang.

Stem: *Droefheit moet ons hart niet raken.*

LAat ons nu met Bruilofsklanken,
 Liefde voor haar Gunst bedanken,
 Om dees wel gevoegde Trouw,
 Waar door wederzyds Geslagten
 Niet als wellust kunnen wagten,
 Vry van Druk en Naberouw.

Zie hoe 't paar Elkaar ontfonken
 Door het Streelen, Kussen, Lonken,
 Nu 't verlangende uur genaakt
 Om na 't Minnedoel te schieten
 En de Vreugde te genieten,
 Die de Bruidt tot Vrouwen maakt.

Maar de Bruigom vol verlangen
 Wenscht zyn Bruidt door Min t'ontfangen,
 En de schone Bruidt word Rood
 Frisse Maagt, nu wilt niet vreesen,
 Morgen zult gy wyzer wezen,
 Ga daar Uw de Liefde nood.

Zie, zy wenkt u: wil niet schroomen,
't Schynt hier al van vreugt te stromen.
't Raakt al van de Liefde in brandt.
Zie, een rei van Minne-Goodjes,
Lieve poesle Kupidootjes,
Dart'len om het Ledikant.

Daar komt Liber met Bokalen
Ons door Ganimeet onthalen,
't Vloeit hier Honig van Hymet,
Ambergeuren zich hier spreijen,
Komt nu Vrienden van Weêrzyen,
Dansen wy het Paar na Bed.

**Wel gepaard,
is 't best op aard.
Zang.**

Stem: *Ik Droomde laast by Nagten.*

IK schat de Trouw ver boven
d'Eenzame Levenstyd,
Met regt kan ik haar loven,
'k Ben in myn hart verblyt:
'k Geniet de zoete Min
By myne Ziels - Vriendin,
Zoo in myn Huis als Hoven,
Leef ik dus na myn zin.

Wat kan ik meerder wenschen,
Als ik wel ben vernoegt,

'k Verkeer met brave Menschen,
 En leef zoo als 't my voegt,
 Bevryt van ramp en druk,
 Bestraalt my het Geluk
 Ver boven alle wenschen,
 Of menig ryke Kruk.

Zang.

Wys: *Aimable Vainqueur.*

1.

Bereidt u te zaam,
 En maakt u bequaam:
 Om deez' feest te vieren, en kransjes te sieren,
 Met den zoeten naam
 Van twee nieu verbonden hun trouw te verkonden.
 Blaast nu uyt, ô Faam,
Koridons Triumph, die zyn welbeminde
 Vol liefde komt vinden;
 Biedt zyn rechterhand,
 Om in den trouw, zyn vrindin tot Vrouw
 Voor hem te erlangen,
 Haar gunst te ontfangen,
 Waar door zyn smert, *bis.*
 Naar veele verlangen, eens genezen werd.

2.

Wie kan dit aanzien,
 En dan nog ontvlien,
 Om niet meê te tragten, te mogen vernagten,
 En zyn dienst te bien
 Aan zyn Godinne, om 't hert te gewinnen.
 Ach mogt het geschiên,
 Dat men van haar mondt de nectar mogt smaaken,
 En dan meê genaaken
 Aan dat groot geluk,
 Waar door de gloet van 't minnesoet
 Ons hert komt te streelen,
 De zugtjens kan heelen
 Door liefde kragt, *bis*.
 Op 't praalbedt van Hymen alles werd volbragt.

3.

Wie werdt niet verrukt,
 Wanneer men eens drukt
 De korale lipjes, en denkt om de tipjes,
 Ach wat zoet geluk!
 ô God der minne! wie voelt niet van binnen
 Dat uw pyltje drukt!
 Speelnoodjes neemt moet, het gytjen is aardig,
 En somtyds heel vaardig

Hy zyn boogje spandt;
 Om dan uw keur, door zyn faveur
 Zo wonder te stieren,
 De hertjens doen viere
 In ligten brandt, *bis*.
 Waar door uw beminde willig zig verpandt.

Zang.

Stem: *t' Za Trompen en Trompetten.*

- GY eed'le jonge Geeste,
 Die hier te saamen zyt,
 Om op dit heerlyk Feeste
 Te zyn van herten blydt:
 En om dees zoete vreugd;
 In alle eer, en deugd,
 Te vemeeren, 'En te eeren,
 In uw jeugd.
2. Gy kond U hier vermaaken,
 Met aangenaame Wyn,
 Om aan de gang te raaken,
 Het is een Medicyn,
 Die ons het hert bereyd,
 Tot alle vrolykheyd:
 En de Zinnen, 'Sterkt van binnen,
 Met bescheyd.

3. Gy jonge frisse Helden,
 Neemt nu uw zaken waar:
 Wy komen zeker zelden,
 Zo lustig by malkaar.
 Neemt nu de tydt in agt,
 Om 't Jufferlyk geslagt,
 Wel te voegen, 'Met vernoegen,
 Zoet en zagt.
4. Betoond nu met manieren.
 U wetenschap en konst;
 Om by die zoete dieren,
 Te raken in de gonst.
 Dat zal U wonder zeer,
 Verstreken tot uw eer:
 En haar Zinnen, 'Zult gy winnen,
 Meer, en meer.
5. Gy Juffers uytgelesen,
 In suyv're eer en deugd,
 Die met uw minn'lyk wezen,
 In uwe zoete jeugd
 De herten overwind,
 En tot uw Liefde bind;
 Door't vermoogen, 'Van uw Oogen,
 Zeer geswind.
6. Weest dog niet al te moedig,
 Maar draagt U zeer geschikt:
 Op dat gy zoo voorspoedig,
 De Jongmans 't hert verquikt.
 Zy zullen met bescheyd,

Tot trouwe dankbaarheid,
Om uw eere, „ Tevermeere,
Zyn bereyd.

7. Voor't leste, eer wy scheidyden,
Daar moet een Glaasjen Wyn,
Tot welvaart van die beyden,
Der nieuw-getrouwde zyn:
En dan nog eens bedagt,
Het Jufferlyk geslagt,
Datze leven, „ Vry van sneven,
Dag en Nagt.

Dans en bruylofts-zang.

Stem: *Altyd zyn de Boeren Dronken, &c.*

BRuigom zoo gy wilt beloven,
Ons te onthaalen naar ons Zin, ://:
Zullen wy,
Zamen bly,
Uw geleiden daar gy vry,
Met uw Bruidt in Cyprus Hoven
Smaken zult het zoet der Min.

Ha! gy knikt. Nu ingeschonken,
En met bloemen 't Paar bekranst://:

In dees stant,
 Lugt van trant,
 Elk een roemer op zyn hant
 Dus op 't goed Succes gedronken;
 Nu het Paar naar Bedt gedanst.

Zoo mag 't zoet omhelsen geven
 In dees onverzaatb'ren nagt, ://
 Zulken spruit
 Aan de Bruidt,
 Eer de Gras en Bloemaant sluit;
 Daar de Deugden in herleven
 Aan hun wederzyds Geslagt.

Besluit.

Ziet daar heb je nu Christynje,
 Soo byna een heel dozyntje,
 En van allerhande zoort,
 Huwelyk zangen aangehoort.
 Zou je nu nog wel begeren,
 Dat ik mêe ging Poëzeeren?
 Ei my allersoetste bruid,
 Spreek uw hartje eens regt uit,
 Zal het dunkje zoo met wel zyn?
 Zou 't voor uw niet slegts gekwel zyn,

Zoo ik mêe op nieuw begon,
En wat lange draden spon?
't Zou uw Speelnoots ook verveelen,
Want me dunkt alreeds hun keelen,
Zyn van 't Zingen vry wat moe.
Geef je dan na bed slegts toe;
G' heb 't daar soo veel mooye dingen,
Van Poëeten hooren zingen,
Dat het tyd word dat Gy siet,
Of het Waarheid is of niet.
Wel fiat dan aan 't Proberen,
En wil my slegts Execuseren,
Dat ik 't een of ander ding,
Mêe niet op je Bruiloft zing:
'k Zie uw Bruigom ook reets branden,
En van liefde Watertanden;
Yder uur schynd hem een Jaar
Vaar dan wel gelukkig Paar
'k Wensch uw duizend zoete kusjes
'k Wensch uw duizend zoete lusjes
En datje agter 't kunsje raakt
Hoe men klyne menschjes maakt.

Chansons nouvelle.

[J'ai fait un choix je veux qu'il dure]

J'Ai fait un Choix je veux qu'il dure,
Autant que je respirerai,
Tout Changera dans la Nature,
Et jamais & jamais:
Je ne Changerais,
Tu veux changer quelle folië,
Que t'ai je fait pour me quitter,
Est il possible qu'on oublie:
Ce qu'on a, ce qu'on a,
Tendrement aimé.

Chanson

NON, non jen'ai jamais aime,
 Si tendrement que j'aimé:
 Vos beaux jeux m'ont scu charmer,
 Par leurs ardeur Extrême,
 Plutôt mourir que de vous quitter
 En pensez vous de même.

Chanson

JE dois parter un ordre très cruelle,
 Me fait quitter ce lieu Charmant & doux:
 Adieu je part, soyez toujours fidèle,
 Et je proteste iris a vos genoux,
 Dans quel endroit que le destin m'appelle
 Mon coeur n'aimera jamais rien que vous.

2.

Aimonsnous donc d'une amour mutuelle
 Que rien ne puisse refroidir nos Feux,
 Un sort fatal que jusqu'uy s'en mêle,
 L'un jour où l'autre nous rendra heureux.

Chanson.

CHere Cloris,
 Votre Esprit,
 Vos Charmes redoutables,
 Vos jeux percant,
 Votre air Charmant:
 Vous rendent adorable.

2.

Vous me blesses,
 Vous me Liés:
 Sans cesse je soupire,
 Sans vous je meurs
 Rend votre coeur,
 C'est que le mien desire.

3.

Si vous m'aimez,
 Rien peut troubler,
 Le repos de nos ames:
 Le dieu d'amour,
 Dans ces beaux jours,
 Couronnera nos Flammes.

4.

Si la Riguer,
 De votre Coeur,

Fuyant, faisoit entendre.
 Ces mots si doux,
 Je suis avous,
 Mon coeur veut bien se rendre.

5.

Alors nos feux,
 Sans cesse heureux,
 Seront toujours unies,
 Charmant destin:
 Qu'auront enfin,
 Deux ames bien ravies.

Chanson.

1.

JE meurs de Regret quand je songe,
 Devoir quitter ce Charmant lieu,
 Un Eternel chagrin me ronge:
 En M'éloignant de vos beaux jeux,
 Cupidon' Dieu si redoutable,
 Pourquoi quand le destin Maccable,
 N'Empêche tu le Cruël,
 Capricieux coup mortel:
 Qui romps nos Noeuds.

2.

Que tes Charmes belle Silvie,
 Coutent cher à mon tendre coeur:
 Ton absense sera suivie,
 Des plus insupportables lancements,
 Helas pourrai je vivre encore,
 Loing de vos attraits que j'adore,
 Plutôt mourir mille fois:
 Que ne pas suivre les loix,
 Du dieu d'amour.

Chanson.

Mon ange mon plaisir,
 Mon unique désir,
 Pour qui mon Coeur soupire
 Remplissez mes desirs,
 Mon Ange, mon Plaisir,
 C'est a toi que je Chante,
 C'est l'amour qui me tente,
 Pour t'adresser mes vœux:
 Et me rendre heureux;
 Permettez moy de grace,
 Que je vous dis en face,
 Que vous êtes L'amy,
 Qui me fais point d'ennuy.

Chanson.

Fontaines, arbres & Ruisseaux,
 Vous qui savez mes maux,
 Et pour qui je soupire:
 Gardez vous bien,
 Gardez vous bien,
 De Ledire,
 Ou dites le si bas,
 Que les Echos des Bois:
 Ne vous entendent pas,
 Oserai je dire,
 Pour qui je soupire,
 O serai je dire,
 Qui m'at sçu charmer:
 Non, non je n'ôserai nommer,
 L'object de mon Martire,
 Je crains votre couroux,
 Si je dis... que c'est vous.

Chanson.

UNE nuit dans la prairië,
 Colinet m'y rencontra,
 Bonsoir me dit il, m'amië:
 J'y Repondis qui vat la
 C'est dit il un berger tendre,
 Qui voudroit t'entretenir,
 Je consensis à l'entendre,
 Et J'y pris bien du plaisir.

2.

D'un ton Naif & sincere,
 Il m'explicá son ardeur,
 L'esprit n'est pas necessaire:
 Pour faire jaser le coeur,
 Un baiser fut l'intreprete,
 De son amoureux desir;
 J'en devint presque muëtte,
 Et j'y pris bien du plaisir.

3.

Pour m'engager d'avantage,
 Ce berger un autre fois,
 Fit retantir le bocage:
 Des doux accens de sa voix,

Tout de suite sur l'herbette;
 Enfin de me rejouir,
 Il fit Enfler sa musette,
 Et j'y pris bien du plaisir.

4.

J'avois reçu de ma mere,
 Un Certain anneau de prix,
 Il avoit grace à son pere:
 Un bijou des plus Jolis,
 Trocquons les tous deux mon ange,
 Dit il avec nn soupir,
 Je consentis à l'Echange,
 Et j'y pris bien du plaisir.

5.

De mon anneau le passage,
 Luy parut d'abord Etroit,
 Mais en peu de temps l'usage,
 Luy rendit propre a son doigt
 Je voulus bien, luy permettre,
 Quelquefois de s'en servir
 Il s'amusat de le mettre,
 Et j'y pris bien du plaisir.

Chanson.

1.

JE meurs d'Impatience,
Mon coeur tot en feu,
Sent la violence:
Belle de vos jeux,
Finis donc mes peines,
Unisses nos jours,
Fortifiés nos Chaines:
Par les Noeuds d'amour.

2.

Soumis à vos Charmes,
Je vis en Languer:
Vous tenes les armes,
A percer mon coeur;
Sans cesse ma flamme,
Me veut consumer:
Aucun que Madame,
Sçait me consoler.

Chanson.

1.

J'Avois dans ce voisinage,
 Un fort aimable Berger:
 Mais d'un humeur si volage,
 Qu'il ne se plait qu'à Changer;
 Lorsqu'il surprit ma tendresse,
 J'eluy Croyois plus constant,
 Mais hélas! il change sans cesse:
 Faut il que je l'aime tant.

2.

Il me dit qu'il ne peut vivre,
 Sans m'aimer ni sans me voir:
 Cependant je le vis suivre,
 Par Jeannetton hier au soir;
 Il entra chez sa Climene,
 Il en sortit fort content:
 Mais tout cecy fait ma peine,
 Faut il que je l'aime tant.

3.

De la Brune & de la Blonde,
 Le fripon charme le coeur:
 Il enchante tout le monde,
 Par son aimable douceur;

Pour pousser son aventure,
 Il n'Epargne aucun serment:
 Ses sermens sont des parjures
 Faut il que je l'aime tant.

4.

L'autre jour sur la Fougere,
 Ce Berger audacieux:
 Carrossoit une bergere,
 Et lá Baisoit à mes jeux;
 Je le vis & je fus prette,
 De le bien battre à l'instant:
 Mais j'abaissai ma houlette,
 Faut il que je l'aime tant.

5.

Adieu donc belle bergere,
 Puisque vous ne m'aimes pas:
 Je m'en vais sur la fougere,
 M'abandonner au trepas,
 Mais Helas! ee me dit elle,
 Si vous m'aimes tendrement:
 Soyez moi toujours fidelle,
 Et puis vous seres content.

Chanson.

Toujours Philis plait a mes yeux,
 Toujours elle est aimable:
 Et je sens redoubler mes Feux,
 En la voyant à Table,
 Le vin prend des nouveaux attraits:
 En approchant sa bouche,
 Et l'amour y trempe ses traits,
 Au moment qu'elle y touche.

Chanson.

1.

QUI veut Braver les attraits,
 D'une Charmante inhumaine:
 Il faut qu'il boive à long traits,
 Et toujours à Tasse plaine;
 Pour Triompher de l'amour,
 Il faut s'armer d'un grand verre:
 Pour Triompher de l'amour,
 Il faut boire nuit & jour.

2.

Je ne craint point les jeux doux,
 De catin ni de Claudine,
 J'aime mieux les doux gloux gloux:
 De mon aimable Chopine,
 Pour Triompher &c.

3.

On carresse quant on peut,
 Sa Philis souvent rebelle,
 Mais on vuide quand on veut:
 Sa pinte toujours fidelle,
 Pour Triompher.

4.

Si le petit Cupidon,
 Vainquoit le dieu du Tonnerre,
 C'est quil surprit son Flacon,
 Et le renversa par terre,
 Pour Triompher de l'amour,
 Il faut, &c.

Chanson.**1.**

J'Aime une ingrate beauté;
 Mais c'est pour toute mavie,

Je n'ai plus de volonté,
 Ma liberte m'est Ravië:
 Elle à des Rigeurs,
 Que mon coeur prefere;
 Aux plus douces faveurs
 De tout autre bergere.

2.

Quand aux Champs des le Matin,
 Le soing du troupeau l'appelle,
 Le jour devint plus serin:
 L'aurore nait avec elle,
 Pour mourir sur son sein;
 Onvoit les fleurs Eclore,
 De l'Eclat de son teint,
 La Rose se Colore.

3.

Le Rossignol va chantant,
 Joyeux de la voir si belle;
 Le papillon voltigeant,
 La prend pour la fleur nouvelle,
 Les amoureux Zephirs:
 Naissent de son haleine,
 Et mes ardents soupirs,
 La suivent dans la plaine.

4.

Malgré sa Timidité,
 Qui la rend plus belle encore,

De ces tendres voluptez,
 Dans ces jeux j'ai vu l'aurore,
 Et sa bouche Exprime:
 Par un tendre sourire,
 Que le plaisir d'aimer,
 Elle craint & disere.

Chanson.

Mars un jour & l'amour à Cythere,
 Prirent puerelle tous les deux,
 L'amour luy dit je veux:
 Te declarer la guerre,
 Le dieu Mars,
 Prend ses dards,
 Sa cuirace,
 Et l'amour tout désarmé:
 Loing d'en être allarmé,
 Menace,
 Mars au combat l'appelle;
 Cupidon d'un coup d aille,
 Rend ses traits,
 Sans Effect:

Et Balance,
 Sa puissance,
 Dans le coeur du dieu guerrier,
 L'amour d'un vole altier,
 Luy même tout entier:
 Se lance,
 Mars en feux,
 Sent ce Dieu,
 Dans son Ame:
 Et l'enfant audacieux,
 A laissé dans ces yeux;
 Son charme & sa flamme,
 Mars soumis,
 En apris plus d'Empire,
 A present tot Cede a Mars,
 Qui soutient,
 Ses Regards,
 Soupire.

Chanson.

A La fois dans cette vie,
 L'on seroit malheureux:
 Si l'on craignoit l'envie,
 Elle reigne en tout lieu,

Je vais mon train,
 Et sans me metre en peine de rien,
 Je vais mon train.
 Je vais mon train.

2.

Chacqu'un vous examine;
 Et fait votre procès,
 Par devant bonne mine,
 Et par derniere un ses.
 Je vais &c.

3.

Avez vous des richesses;
 Chacun vous fait la cour,
 Tout le monde s'empresse:
 A vous dire bonjour.
 Je vais &c.

4.

Tel vous voit dans la rue:
 Vous ôter son chapeau,
 Et lorsqu'il vous salue,
 Vous souhaite au tombeau.
 Je vais &c.

5.

Un autre vous proteste;
 D'être toujours discret,
 Qui dans un temps funeste,
 Publie vos secrets, &c.
 Je vais &c.

6.

Un tel dit je vous aime;
 Et vous serre la main,
 Et s'il osoit lui-même,
 Sera votre assassin.
 Je vais &c.

7.

D'autres vous font des offres:
 D'uger de leur argent,
 Faut-il ouvrir leur coffres,
 Il n'y a rien dedans.
 Je vais &c.

8.

Si la fortune tourne;
 La monde tourne aussi:
 L'on ne verra personne,
 Prendte votre parti.
 Je vais &c.

9.

Comment diable dont faire;
 Dans ce monde peril,
 Puisqu'on en s'auroit plaie,
 Qu'en marchand de travers.
 Je vais &c.

10.

Amis veut tu m'en croire;
 Et vivre sans chagrin:
 Laissé la monde faire,
 Et va toujours ton train.
 Je vais &c.

Chanson nouvelle.

**Sur l'air: *Du Bransle de Metz;*
ou bien, *Dans le fond d'une Ecurie,*
*un gros Cocher amoureux.***

Avec l'aimable Clorine
L'autre jour faisant le fou,
J'apperçûs certain Bijou
Sous une gaze très-fine;
Je n'en diray pas le nom
Exprès pour qu'on le devine,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Près d'une vive fontaine
Se voit un double valon,
Là s'éleve un petit mont
Où croît le lin & la laine,
Je n'en diray pas le nom,
Sans cesse Amour s'y proméne,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez, ma chanson.

En vain la vertu sévère
Deffend-t-elle d'en user,
Quand Jupin pour y passer
Ose tout tenter & faire,
Je n'en diray pas le nom,
Junon seroit en colere,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Vos Mamans gardent l'entrée,
Leurs yeux sons toûjours dessus,
Mais en vain pour un Argus
Il en est cinq cens trompées;
Je n'en diray pas le nom,
Amour est un vray Prothée,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Chaque Belle en sa puissance
A ce Bijou si vanté,
Chaque Amant en a clef,
Rarement la jouissance;
Je n'en diray pas le nom,
Ce seroit trop de licence,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson,

On le doit mettre en usage
Dès qu'on atteint les beaux ans,
Autant qu'il brille au Printems,
Autant il est laid sur l'âge;
Je n'en diray pas le nom,
Plus d'une Fille en enrage,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

On feroit un fort gros Livre
Des effets de son pouvoir,
Il échauffe, il fait pleuvoir,
Il attire, il se fait suivre;
Je n'en diray pas le nom;
Il fait mourir & revivre,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Autrefois, pour une pomme,
Venus donna ce trésor,
Mais cette pomme étoit d'or,
Et Paris étoit bel homme,
Je n'en diray pas le nom,
On en a pour moindre somme,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Il causa sa decadence
 Des lieux où Priam régnoit,
 En Espagne on en a fait
 Un Ordre de conséquence;
 Je n'en diray pas le nom,
 Jadis il sauva la France,
 Je n'en diray pas le nom,
 Or écoutez ma chanson.

Dans l'amoureux se folie
 Son commerce est des plus doux;
 Mais si-tôt qu'on est Epoux,
 On s'en lasse, on s'en ennuye;
 Je n'en diray pas le nom,
 On le grille en Italie,
 Je n'en diray pas le nom,
 Or écoutez ma chanson.

Plus sa figure est petite,
 Plus ce Bijou est de prix,
 Chaque belle dans Paris
 S'en dispute le mérite;
 Je n'en diray pas le nom,
 La Prude n'est qu'hypocrite,
 Je n'en diray pas le nom,
 Or écoutez ma chanson.

On a beau le mettre en gage,
 Jamais il ne e'est perdu,
 Sans ôter de sa vertu
 Aisément on le partage;
 Je n'en diray pas le nom,
 C'est le plus commun usage,
 Je n'en diray pas le nom,
 Or écoutez ma chanson.

Re'ponse,

Sur le même Air.

POurquoi charmante Bergere,
 Voulez vous n'aimer jamais:
 L'Amour m'offre un de fes traits
 Si digne hélas de vous plaire;
 Je n'en dirai pas le nom
 Il a sù charmer sa mere,
 Je n'en dirai pas le nom
 Or écoutez ma chanson.

Chaque Amant, pour son partage,
 Porte ce trait avec soy,
 Mais il n'a pas comme moy

L'art d'en faire un bon usage;
Je n'en diray pas le nom,
On le sçait bien à vôtre âge,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Il flatte au moment qu'il blesse,
Et ne blesse qu'une fois,
On en trouve le carquois
Près du coeur de sa Maîtresse;
Je n'en diray pas le nom,
Il pleure quand on le caresse;
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Sa figure est peu jolie
Quand il n'est point animé,
Mais bien-tôt l'objet aimé
Fait cesser sa léthargie;
Je n'en diray pas le nom,
J'en ay pourtant bien envie,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

La Bergere la plus sage
Ne peut souffrir un Amant,
S'il na ce trait si charmant,

Et s'il n'en sçait faire usage;
Je n'en diray pas le nom,
Vous le devinez, je gage,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez, ma chanson.

Lorsqu'une main favorite
Vient doucement le flatter,
Cela ne fait qu'iriter
Le doux transport qui l'excite;
Je n'en diray pas le nom,
Jugéz en par son merite,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Alcide le redoutable,
Parmy ses travaux vantez,
Brilla plus chez les Beutez
Par ce trait infatigable;
Je n'en diray pas le nom,
Quoiqu'il n'ait rien que d'aimable,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

C'est pour l'Amour qu'il s'anime,
Et plein d'un si noble feu,
Il rend fier, il rend heureux,

Il enfonce, & il abîme;
Je n'en diray pas le nom,
Le respect en fait un crime,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Le mien a l'heureux mérite
De ne point craindre les coups,
Belle, il ne tiendra qu'à vous
D'en être bien-tôt instruite;
Je n'en diray pas le nom,
Je répond de sa conduite,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Si vôtre tendre Bergere
Paroît en craindre l'effet,
Il faut retenir ce trait
Vers la fin de sa carrière;
Je n'en diray pas le nom,
La prudence est nécessaire,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

J'oses vous en faire hommage;
N'allez pas le refuser,
Rien que pour vous amuser,

Acceptez son badinage;
Je n'en diray pas le nom,
C'est un meuble de ménage,
Je n'en diray pas le nom,
Or écoutez ma chanson.

Air.

SAns cesse les Zephirs
Sont errants dans nos bois;
Il n'aime pas longtems
La rose la plus belle:
L'onde suit le penchant,
Qu'elle a pris une fois
Sans chercher chaque jour
Une route nouvelle:
Nous imitons Bergers
Vous les Zephirs legers;
Moi, le ruisseau fidelle.

Air.

QUand vous entendrez les doux Zephirs,
Dans ces roseaux former quelque plainte,
Songez, Songez: que c'est un soupir
Du malheureux Phylinte;
Sur un ormeau quand le Tourtereau
Loin de sa Compagne viendra gemir:
Qu'Helene pense, que son absence
Me fera mourir.
Que l'eau, qui coule parmi ses fleurs,
Par sa murmure vous fassent entendre;
Barbare Helene? combien de pleurs
Vous me faites repandre.

Chanson.

1.

OU courées vous ma Juvancelle;
 Monsieur, je vais chercher Maman
 Ecoutez moi mon cher enfant,
 Non je n'écoutez qu'avec elle.
 En passant recevez mon coeur:
 Ah Monsieur vous me faites peur
 Que craignez vous,
 Ah je soupire,
 Je crains,, & quoi,, je crains,, & quoi
 Ce que je n'ose vous dire.

2.

Ne craignez point un coeur sincere:
 Voilà le refuge des amans
 Rendez vous dont a mes sermens,
 Non ces sermens sont trop legères,
 Jamais je ne saurais changer;
 Ah Monsieur je crains de risquer.
 Que craignez vous
 Ah je soupire,
 Je crains,, & quoi,, je crains,, & quoi
 Ce que je n'ose vous dire.

3.

C'est un défaut d'être cruelle:
 C'est un vertu de se bien gardér
 Ah mon ame est tout enflammé,
 Ce n'est qu'une flamme nouvelle,
 Je vous jure d'être constant.
 Ah! Monsieur je crains les amans,
 Que craignez vous,
 Ah je soupire, je crains,, & quoi Je crains,, & quoi,
 Ce que je n'ose vous dire.

4.

Refuses point un coeur si tendre;
 Monsieur je crains d'être trompés
 Je veux mourir près de ce rocher,
 Vivez mon cher je veux me rendre:
 Reçois dont pour jamais mon coeur
 Prend le mien, il est plein d'ardeur,
 Veut tu de plus,
 Ah je soupire, je veux
 Et quoi
 Je veux
 Et quoi
 Ce que je n'ose vous dire.

Chanson.

1.

AVoir du bien, l'esprit le corp saint:
 C'est dans la vie,
 Des point dont il faut jouir
 Pour les passer avec plaisir,
 Loin de la cour vivre sans envie,
 A voir ches soy bonne Compagnie.
 Je préfère ma foi
 Ce dessein à cellui d'un grand Roi.

2.

Cinq a six plats, fin & délicat.
 Rien d'avantage,
 Trop de mets ne valent pas,
 Faire la Beauté d'un Repas.
 Que les Bon môts y soyent en usage:
 Qu'on soit Badin mais que l'on soit s'âge.
 Que du vin Exelent,
 On boit petit coup mais souvent.

3.

Que l'on ne soit jamais à l'étroit;
 Cet une gêne,
 Qu'on ne fasse point d'exces:
 Qu'on ne souffre point des valets.
 N'être jamais qu'à demi douzaine,
 Se voir ainsi sept fois la semaine,
 Qui préfère la mort,
 Jouissant d'un tel sort, à grand tort.

Chanson*Air nouveau.*

A L'ombre de ce verd Bocage
 J'ay trouvé deux rares beautéz
 L'amour a formé leurs visages
 Sur celuy des divinitez:
 Mais à qui rendrai-je les armes,
 Amour détermine mes voeux,
 Elles brillent de tant de charmes,
 Que je les aime toutes deux.

L'une est une blonde mourante
 Qui me ravit par sa douceur,
 Et l'autre une brune piquante
 Dont les traits me percent le coeur:

A qui faut-il rendre les armes,
 Amour détermine mes vœux,
 Elles brillent de tant de charmes,
 Que je les aime toutes deux.

Incertain sur la préférence,
 Je ne puis fixer mes désirs,
 Je sens bien que mon cœur balance
 Du partage de mes soupirs:
 Mais la blonde comme la brune,
 Menchaînent par de si doux noeuds,
 Qu'il faudroit pour n'en aimer qu'une,
 N'en avoir vû qu'une des deux.

Mon cœur est toujours la victime
 De leur mérite différent,
 Je me fais à moy-même un crime
 Du double hommage que je rend;
 Ainsi par une Loy cruelle
 Je suis à la fin dans mes feux,
 Perfide, volage, infidèle,
 Constant, sincère, & malheureux.

Si j'exprime à l'une ma flâme,
 J'éprouve à l'instant malgré moy,
 Que l'autre en courroux dans son ame
 M'accuse de mauvaise foy:

Charmante brune, aimable blonde,
Brune aux yeux noirs, blonde aux yeux bleus
En ma place personne au monde
Ne pourroit choisir de vous deux.

L'amour dans ces belles retraites
Vient pour enchanter tous les coeurs,
Chantons, célébrons les conquêtes
De ce grand vainqueur des vainqueurs;
Accordez bergers vos musettes
Avec vos tendres chalumeaux,
Que le bruit de vos chansonnettes
Réponde aux concerts des oyseaux.

J'ay long-tems senti sa puissance,
Mais je connois sa trahison,
Je retourne à l'indifférence
Qui me rend toute ma raison:
L'amour ni ses plus belles chaînes
Ne sçauroient tenter mes desirs,
Et pour être exempt de leurs peines,
Je les quite de leurs plaisirs.

Je suis peu touche de la gloire
Qu'on peut obtenir en aimant;
D'un amant qui s'en fait accroire,

Je regarde en paix ce tourment:
Je suis toujours dans l'esperance
De me garantir de ses traits,
Et grace a mon indiffetence!
Je goûte une agréable paix.

Réponse.

Quand Paris eût un choix à faire,
Fut-il si long-tems incertain,
Pour decider de telle affaire
Il est un facile chemin:
Avec que l'une & l'autre belle,
Goûtés les plaisirs de l'amant,
Et donnés la pomme fidelle
A qui vous rendra plus content.

Autre re'ponse,***Sur le même air ci-devant.***

MOn coeur sortez d'inquiétude
Sur le choix des aimables Soeurs,
Cupidon dans leur servitude
Offre de pareilles douceurs;
Contemplez la blonde & la brune,
Chacun a ce qui sçait charmer,
Mais de laquelle la fortune
A promis de vous faire aimer!

Registre.**A.**

A La fois dans cette vie.	16
Avec l'aimable Clorine.	19
Avoir du bien l'esprit le corp saint.	31
A L'ombre de ce verd Bocage.	32

C.

Chere Cloris.	3
---------------	---

F.

Fontaines, arbres & Ruisseaux.	6
--------------------------------	---

I

J'ai fait un Choix je veux qu'il dure.	1
Je dois parler un ordre très cruelle.	2
Je meurs de Regret quand je songe.	4
Je meurs d'Impatience.	9
J'avois dans ce voisinage.	10
J'aime une ingrante beauté.	13

M.

Mon ange mon plaisir.	5
Mon coeur sortez d'inquiétude.	36

N.

Non, non je n'ai jamais aime. 2

O.

Ou courés vous ma Juvancelle. 29

P.

Pourquoi charmante Bergere. 23

Q.

Qui veut Braver les attraits. 12

Quand vous entendrez les doux Zephirs. 28

S.

Sans cesse les Zephirs. 27

T.

Toujours Philis plait a mes yeux. 12

U.

Une nuit dans la prairië. 7

